

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/15/2015
Identifikačné číslo spisu:	8106010771
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:8106010771.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 31. marca 2015 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ľibora Duľu a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému J. F. pre trestný čin porušovania autorského práva podľa § 152 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005, o dovolaní obvineného J. F., proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, zo dňa 15. januára 2014, sp. zn. 5To 15/2013, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného J. F. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Prešov, zo dňa 10. januára 2013, sp. zn. 31 T 80/2006, bol obvinený J. F. uznaný za vinného z trestného činu porušovania autorského práva podľa § 152 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005 na tom skutkovom základe,

že v čase od 9. decembra 2002 do 16. januára 2004 v Prešove na R. N.. XX zadovažoval do predajne s hudobnými produktami patriacej jeho otcovi, Ing. J. F., nosiče CD hudobného, softwarového a filmového charakteru pirátskeho pôvodu alebo sám napalľoval nosiče hudobného charakteru a odpredával ich za nižšiu cenu zákazníkovi, ktorým hneď pri prvom kontakte ponúkol, aby sa stali členmi klubu vlastníkov CD SONG, že budú mať lacnejšie CD nosiče na predaj alebo na požičanie. Túto činnosť vykonával aj napriek tomu, že vedel, že na takúto činnosť potrebuje súhlas majiteľa autorských práv, aj keď mal živnostenský list na požičiavanie zvukových a obrazových nosičov, čím takto spôsobil Českej národnej skupine Medzinárodnej federácie fonografického priemyslu (ČNS IFPI), ktorá prevzala všetky práva a povinnosti v prospech členských firiem z dôvodu ukončenia činnosti, Slovenskej národnej skupine Medzinárodnej federácie fonografického priemyslu (SNS IFPI) a ktorá zastupuje majiteľov autorských práv škodu najmenej v sume 374.400,- Sk (12.427,-Eur), Slovenskému ochrannému zväzu autorskému v Bratislave škodu najmenej v sume 65.894,- Sk (2.187,- Eur) a spoločnosti Microsoft Corporation v Spojených štátoch amerických škodu najmenej v sume 13.090,-Sk (434,- Eur).

Okresný súd za to obvinenému J. F. uložil podľa § 152 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31.

decembra 2005 s použitím § 53 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 samostatný peňažný trest vo výške 180 (stoosemdesiat),- Eur.

Podľa § 54 ods. 3 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený uložil okresný súd náhradný trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 73 ods. 1 písm. d) Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005 uložil obvinenému zhabanie vecí - 1244 CD nosičov a podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku účinného od 1. januára 2006 odkázal poškodené strany s ich nárokmi na občianske súdne konanie.

Proti rozhodnutiu okresného súdu podal obvinený odvolanie, na základe ktorého Krajský súd v Prešove rozsudkom, sp. zn. 5To 15/2013, zo dňa 15. januára 2014 zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a na nezmenenom skutkovom základe uznal obvineného J. F. vinným z trestného činu porušovania autorského práva podľa § 152 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 a podľa §§ 55 ods. 1, písm. a), c) a 56 Tr. zák. účinného do 31. decembra 2005 mu uložil samostatný trest prepadnutia 1244 nosičov CD a poškodené strany odkázal s ich nárokmi na občianske súdne konanie.

Obvinený J. F. podal proti tomuto rozsudku dovolanie, v ktorom v podstate polemizoval s jednotlivými dôkazmi a ich hodnotením, pričom ich hodnotil odlišne od hodnotenia krajského súdu.

V dovolaní uviedol, že priamy ani nepriamy úmysel konať protiprávne mu v tomto konaní preukázaný nebol, nekonal úmyselne, práve naopak konal v dobrej viere, navyše správnosť a zákonnosť jeho konania mu bola potvrdená aj právnymi odborníkmi, preto má za to, že súd pri vyhodnotení subjektívnej stránky pochybil a nesprávne túto právne posúdil.

Dovolať je toho názoru, že napadnutý rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku, resp. na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia, čím sú dané dôvody na podanie dovolania v zmysle ustanovenia § 371 odsek 1 písm. i) Tr. poriadku.

Dovolať je presvedčený, že súd nesprávne vyhodnotil dôkazy a nesprávne právne posúdil existujúci skutkový stav, pretože konanie obžalovaného nebolo protiprávne a nevykazovalo znaky trestného činu.

Vzhľadom na neprípustnosť skúmania, prehodnotenia správnosti a úplnosti zisteného skutku v dovolacom konaní, obhajoba svoje námietky a výhrady smeruje predovšetkým k nesprávnosti právneho posúdenia skutku ako aj hmotnoprávných ustanovení Autorského zákona a Občianskeho zákonníka.

Podľa § 152 odsek 1 Tr. zákona účinného do 31. decembra 2005 je páchatelom trestného činu ten, kto s dielom, ktoré je predmetom ochrany podľa autorského práva neoprávnene nakladá spôsobom, ktorý patrí autorovi alebo kto inak tieto práva porušuje.

Podľa ustálenej súdnej praxe a existujúcej judikatúry súd môže uznať páchatľa za vinného len vtedy ak je nepochybne, bezpečne a jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, že skutok je trestným činom a že tento skutok spáchal obžalovaný. V prípade pochybností je súd povinný rozhodnúť v zmysle zásady „in dubio pro reo“, teda „v pochybnostiach v prospech obvineného“.

Je nepochybne, že obžalovaný vykonával svoju činnosť v súlade s autorským zákonom, v rámci občianskeho združenia formou, ktorú podrobne popísal vo svojich stále rovnakých viacerých výpovediach ako aj písomných podaniach, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a sú súčasťou súdneho spisu. Svoje konanie a legálnosť činnosti združenia konzultoval s viacerými právnikmi a bol, a je stále presvedčený, že konal vždy v súlade so zákonom. Nikdy nemal úmysel konať protiprávne a vo svojom konaní bol dobromyseľný.

Podľa § 21 odsek 1 zák. č. 383/1997 Z. z. (autorský zákon vo vtedy platnom znení) upravoval

vyhotovovanie rozmnožením diela pre osobnú potrebu tak, že fyzická osoba môže vyhotoviť bez súhlasu autora rozmnoženinu jeho zverejneného diela pre svoju osobnú potrebu. Za vyhotovenie tejto rozmnoženiny diela nie je povinná poskytnúť autorovi odmenu.

Obvinený tvrdil, že vyhotovoval rozmnoženiny len z vlastných diel členov občianskeho združenia a len pre ich potrebu, teda neporušil autorský zákon.

Z dôkazov, ktoré boli v konaní zabezpečené, však nevyplyva, aby obvinený J. F. vyhotovoval rozmnoženiny zvukových záznamov inak, ako pre vlastnú potrebu a pre potrebu členov združenia. V tomto smere považuje dovolateľ za právne pochybenie súdu, ak existujúce dôkazy nesprávne právne posúdil aj pokiaľ ide o hmotnoprávne ustanovenie autorského zákona. V trestnom konaní nebolo preukázané, aby obžalovaný obchodoval prípadne distribuoval nosiče zvukových záznamov nelegálnym spôsobom, išlo vždy len o činnosť v rámci osobných potrieb obžalovaného a členov združenia. Súd nemal k dispozícii jeden konkrétny dôkaz o tom, aby obžalovaný nezákonným spôsobom obchodoval alebo inak neoprávnene zasiahol do zákonom chránených práv autora na zvukový záznam.

Krajský súd síce vo svojom rozhodnutí uskutočnil výklad ustanovení § 833 a nasl., avšak takýto právny výklad považuje obžalovaný za nesprávny. Majetok, ktorý je výsledkom spoločnej činnosti /CD nosiče/, nemôže nadobudnúť do vlastníctva združenie len z dôvodu nedostatku právnej subjektivity, avšak tento majetok priamo zo zákona nadobúdajú jednotliví účastníci združenia do spoluvlastníctva. Tento spoluvlastnícky vzťah vzniká všetkým členom združenia bez ohľadu na to, či sa o to pričínili svojou faktickou činnosťou alebo nie. Z uvedeného je podľa názoru obhajoby zrejmé a v tom považuje právny názor a výklad súdu za nesprávny, že CD nosiče boli spoluvlastníctvom všetkých účastníkov združenia a títo svoj majetok užívali pre svoje výlučné potreby. Princíp prípadného bezplatného užívania CD nosičov všetkými užívateľmi združenia ak by aj boli CD nosiče považované za individuálne identifikovateľné veci a nemohli byť v podielovom spoluvlastníctve obhajoba nepovažuje za protiprávne konanie, keďže išlo o bezplatné užívanie vecí všetkými účastníkmi, ktorí si predmetné nosiče vymieňali, požičiavali, bez toho, aby dochádzalo k porušeniu zákona, autorských práv a vzniku škody.

Obvinený sa domnieva, že na základe uvedených skutočností nie je možné nepochybné, bezpečne a jednoznačne prijať záver, že skutok je trestným činom. Konanie a činnosť obvineného nie je možné, podľa jeho názoru, subsumovať pod skutkovú podstatu žalovaného trestného činu.

V doplnujúcich dôvodoch obvinený spochybňoval jednotlivé vykonané dôkazy svedčiace o tom, že CD nosiče predával a nie rozmnožoval pre potreby svoje a ich vlastníkov.

Z týchto dôvodov navrhol podľa § 386 odsek 1 Tr. por. vysloviť porušenie zákona, podľa § 386 odsek 2 Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok vo výroku o vine a treste v celom rozsahu a podľa § 388 odsek 1 Tr. por. prikázať príslušnému súdu, aby vec opätovne prerokoval a rozhodol.

Okresný prokurátor v Prešove vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že obhajoba obvineného J. F. je od počiatku vyšetrovania nezmenená. Tvrdí, že mu právnička vytvorila zmluvu o združení, na základe ktorej boli všetci členovia združenia spoluvlastníkmi všetkých vecí vložených do združenia, a preto v zmysle autorského zákona si ako spoluvlastníci boli oprávnení vyhotovovať rozmnoženiny diel. A z tohto dôvodu mal konať zákonne. Podľa názoru okresného prokurátora práve táto obrana preukazuje jeho úmysel, minimálne nepriamy, smerujúci k obchádzaniu zákona.

Svedkovia vypočutí v konaní neuvádzali, že prišli do miesta, kde sídlil klub KVCD Song, za účelom vstupu do združenia, ale prichádzali do predajne s CD nosičmi, kde si ich chceli zaobstarať. Pokiaľ im bol ponúknutý vstup do združenia s následným zlacneným zaobstaraním CD nosičov, tak k nemu pristúpili.

Zároveň je potrebné uviesť, že vo všetkých prípadoch si „členovia združenia“ ako domnelí spoluvlastníci CD nosičov nevyhotovovali kópie originálov CD nosičov sami, ale ich pre nich vyhotovoval odsúdený J. F., zároveň v niekoľkých prípadoch z počtu kópií je nepochybné, že nevytvoril jednu legálnu kópiu, ale

niekoľko takýchto kópií, k čomu ho autorský zákon nezmocňuje (ani zákon č. 383/1997 Zb. a zákon č. 68/2003 Z. z. - autorské zákony platné v čase trvania skutku).

U dovolania ide o mimoriadny opravný prostriedok, prípustný len za naplnenia striktnie stanovených dovolacích dôvodov v zmysle § 371 Trestného poriadku. V zmysle ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (viď napr. Stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR Tpj 39/2010), dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku, preto nemôže napĺňať ani poukaz na to, že nebola v konaní preukázaná vykonaným dokazovaní subjektívna stránka trestného činu. Táto totiž predstavuje vnútorný vzťah páchateľa k spáchanému trestnému činu, ktorý nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkovane, t. j. tak ako sa navonok prejavuje v jeho konaní, ktoré je napokon obsahom skutkovej vety rozhodnutia. Predmetom dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. potom môže byť už len nesprávne právne posúdenie takto ustáleného skutku v skutkovej vete rozhodnutia ustálenej súdmi prvého a druhého stupňa, ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré sú jej obsahom a ktoré nie je možné akokoľvek dopĺňať a meniť.

Nakoľko rozhodnutia konajúcich súdov sú na základe zákonným spôsobom zisteného skutkového stavu, správneho právneho posúdenia zákonné a spravodlivé, navrhujem dovolanie odsúdeného J. F. v zastúpení JUDr. Ladislavom Bujňákom zo dňa 24. marca 2014 odmietnuť podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku, inak zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku.

Poškodený - Slovenský ochranný zväz autorský - vo svojom vyjadrení uviedol, že považoval argumenty obvineného J. F. za účelové a stotožnil sa s argumentáciou a výkladom Krajského súdu v Prešove, ktorý považoval za preukázané, že konaním obvineného došlo k porušeniu autorského práva v zmysle ustanovení § 152 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005. Poškodený považoval postup Krajského súdu v Prešove za správny a odmietol skutočnosť, že by boli preukázané dôvody dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Trestného poriadku. V dôsledku vyššie uvedených skutočností navrhol, aby dovolací súd dovolanie odmietol podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), za splnenia ustanovenia § 373 Tr. por., v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.). Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolanie, ako mimoriadny opravný prostriedok, umožňuje oprávneným osobám namietat' zásadné porušenie procesnoprávnych a hmotnoprávnych ustanovení v rozhodnutiach sudov, a to z dôvodov, ktoré sú taxatívne upravené v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. n/ Tr. por.

V zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytykajú rozhodnutiu alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Podľa § 385 ods. 1 Tr. por. dovolací súd je viazaný dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. označený obvineným J. F. nie je podopretý relevantnými tvrdeniami.

Dovolací súd predovšetkým upozorňuje na znenie uvedeného ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku

však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

So zreteľom na zvýraznený text, obvinený nie je oprávnený podať dovolanie pre nesprávne alebo neúplné skutkové zistenia, pretože skutok, tak, ako bol ustálený oboma súdmi nepripúšťa inú právnu kvalifikáciu, než ktorá bola použitá a vylučujú absenciu úmyselného konania.

V skutku je uvedené, že obvinený J. F. v inkriminovanom období zadovážoval do predajne s hudobnými produktami patriacej jeho otcovi, Ing. J. F., nosiče CD hudobného, softwarového a filmového charakteru pirátskeho pôvodu alebo sám napáľoval nosiče hudobného charakteru a odpredával ich za nižšiu cenu zákazníkom, ktorým hneď pri prvom kontakte ponúkol, aby sa stali členmi klubu vlastníkov CD SONG, že budú mať lacnejšie CD nosiče na predaj alebo na požičanie. Túto činnosť vykonával aj napriek tomu, že vedel, že na takúto činnosť potrebuje súhlas majiteľa autorských práv, aj keď mal živnostenský list na požičiavanie zvukových a obrazových nosičov, čím takto spôsobil Českej národnej skupine Medzinárodnej federácie fonografického priemyslu (ČNS IFPI), ktorá prevzala všetky práva a povinnosti v prospech členských firiem z dôvodu ukončenia činnosti, Slovenskej národnej skupine Medzinárodnej federácie fonografického priemyslu (SNS IFPI) a ktorá zastupuje majiteľov autorských práv škodu najmenej v sume 374.400,- Sk (12.427,-Eur), Slovenskému ochrannému zväzu autorskému v Bratislave škodu najmenej v sume 65.894,- Sk (2.187,- Eur) a spoločnosti Microsoft Corporation v Spojených štátoch amerických škodu najmenej v sume 13.090,-Sk (434,- Eur).

Skutkový stav teda nie je sformulovaný slovne tak, aby pripúšťal odlišné právne posúdenie, či dokonca konštatovanie, že uvedený skutok nie je trestným činom, či už pre absenciu subjektívnej stránky trestného činu, ktorá je v skutku takisto obsiahnutá vo forme úmyslu alebo pre popis dovoleného konania na základe ustanovení Autorského zákona, či Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na to, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť, nemožno ani vyhovieť dovolaniu obvineného J. F., pretože jeho dovolanie spočíva na inom hodnotení dôkazov a na inom skutkovom stave, než ktorý bol zistený okresným i krajským súdom v prerokúvanej veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.